

то на староуважаемътъ въстѫпнѣ
църквѣ, която праведно утвържда-
ва, че е съхранила, отъ времято на
Іисуса Христа, непокълнатъ и отъ
всѣкъ человѣчески смѣсь чистъ
залогътъ на откровеніето.

Никой не може да откаже не-
преривнійтъ отъ апостолскытъ вре-
мена животъ на тъзи църквѣ, а
не по-малко е неоспоримо и това
еще, че никой не бы могъ да по-
каже, въ непрестаннійтъ и животъ,
времято на едно и само нововве-
деніе.

Тия двѣ дѣла достаточно показ-
ватъ каквѣ тяжесть трѣба да има
тази църква между истиннитѣ хри-
стіяни, които съзнателно прѣематъ